

αισθήσεις, ὅτε δὲ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν συνῆλθεν ἐκεῖτο ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς.

— Πού εἶνε ὁ σωτὴρ μου; ἦσαν αἱ πρῶται αὐτῆς λέξεις: Κανένα ἄλλον παρ' αὐτὸν δὲν θὰ δεχθῶ νὰ πάρω σύζυγον!

— Ἦσυχασε, παιδί μου, ἀπαντᾷ ὁ πατήρ, ὁ σωτὴρ σου εἶνε ὁ Ἄζωρ, ὁ σκύλος μας.

Μᾶς διηγοῦνται τὸ ἐξῆς κατόρθωμα ἐνὸς κλέπτου:

Οὗτος εἶχεν εἰσδύσει εἰς τινὰ οἰκίαν, ἐξ ἧς ἀρπάσας προχείρως δύο χύτρας κατέβαινε σπεύδων ἵνα φύγῃ, ὅτε εἰς τὴν κλίμακα συναντᾷ τὸν κύριον τῆς οἰκίας ἀναβαίνοντα.

— Πρόσεξε μὴ μουτζουρωθῆς! φωνάζει ὁ κλέπτης.

Ὁ νοικοκύρης εἰς τὴν φωνὴν ταύτην συσπειροῦται πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸν λωποδύτην νὰ ἀναχωρήσῃ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ μὴ ἀκριβῆς ἄνθρωπος ταραττει συνήθως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐθυμίαν τῶν ἄλλων φέρι τοὺς ἔχοντας μετ' αὐτοῦ σχέσεις εἰς ἀδιάκοπον ταραχὴν καὶ ἐρεθισμόν, διότι συστηματικῶς καθυστερεῖ τακτικὸς μόνον εἰς τὴν ἀταξίαν, ἔρχεται εἰς συνέντευξιν μετὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν, εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀφοῦ κλεισθῆ: συγγέει διὰ τῆς διαγωγῆς του ὅσας ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις καὶ φέρι εἰς ἀπελπισίαν ὅσους κατ' ἀτυχίαν ἔχουσι τι μετ' αὐτοῦ κοινόν.

Ὅσοι ἀποτυγχάνουσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις παριστῶνται συνήθως ὡς θύματα τῆς τοῦ κόσμου κακίας, καὶ ἄνευ δισταγμοῦ αἰτιῶνται τὴν ἄνθρωπότητα καὶ οὐχὶ ἐαυτοὺς διὰ τὴν ἀποτυχίαν. Ἄλλ' ὑπάρχει βωσικὴ τις παροιμία λέγουσα: «Ὁ οἶκος τῆς ἀτυχίας ἐγγίζει τὸν τῆς μαυρίας»· πράγματι δὲ οἱ αἰωνίως δυσχεροῦμενοι ἄνθρωποι ὑποφέρουσι συνήθως μόνον τὰς συνεπείας τῆς ἰδίας ἀδιαφορίας, ἀμελείας, νωθρότητος καὶ ἀταξίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Μαλαθάρ ἐν Ἰνδίας τοσοῦτον τρέμουσι τὸν ὄφιν *kobra*, ὥστε πρὸς ἐξιλέωσιν φέρουσιν αὐτῷ γάλα εἰς τὰ δάση ἰκετεύοντες νὰ μὴ δῆξῃ κανένα. Ἐὰν ποτε τοιοῦτός τις ὄφιν διεισδύσῃ εἰς τὸν οἶκον Μαλαθαρίου, ὡς συμβαίνει πολλάκις, ὁ οἰκοδεσπότης ἀρχίζει νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ ἐξέλθῃ μὴ ἐπιτυγχάνων δὲ τούτου, προβάλλει αὐτῷ τροφήν, καὶ ἂν καὶ οὕτω τὸ ἔρπετόν δὲν θελήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτῷ, τότε

προσκαλεῖ τὸν ἱερέα ἵνα ἐξορκίσῃ τὸν ὄφιν. Νὰ τὸν φονεύσῃ οὐδέποτε τολμᾷ.

Ὁ γινώσκων πόσον δαπανηρὰ εἶνε ἡ ναυπηγησις τῶν πολεμικῶν σκαφῶν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐκπλήττεται μανθάνων ὅτι αἱ τρεῖς νῆες, δι' ὧν ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν, ἀπῆτησαν ἐν συνόλῳ δαπάνην 1500 φλωρινίων, ἦτοι τρισχιλίων φράγκων περίπου! Ἡ Ἀγία Μαρία εἶχε χωρητικότητα 70 τόννων καὶ ἀξίαν 560 φλωρινίων, ἡ Πίντα χωρητικότητα 60 τόννων καὶ ἀξίαν 500 φλωρινίων, ἡ δὲ Νίνα χωρητικότητα 50 τόννων καὶ ἀξίαν 440 φλωρινίων. Τὰ πέντε σκάφη, δι' ὧν ὁ Μαγγελάνος ἐπεχείρησε τὸν πρῶτον περίπλου τῆς γῆς, εἶχον ἀπαιτήσῃ ἐν συνόλῳ δαπάνην 4,387 φλωρινίων. Ἐνῶ ἡ ναυαρχίς τοῦ Κολόμβου ἤξιζε μόνον 560 φλωρίνια, τὸ ἰταλικὸν θωρηκτὸν Ἰταλία ἀπῆτησε δαπάνην 11,000,000 φλωρινίων· ἡ δ' ἑβδομήκοντα τόννων χωρητικότητας ἔχουσα ναῦς ἦτον ἀληθὲς κέλυφος καρούου ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς 27,384 τόννους τοῦ Μεγάλου Ἀνατολικοῦ. Τὸ πλήρωμα τῶν σκαφῶν τοῦ Κολόμβου ἦτο σχετικῶς πολυάριθμον, διότι ἀνήρχετο εἰς 120 ἄνδρας, ἐνῶ σήμερον ἐπὶ 30 τόννων ἀναλογεῖ εἰς ἄνθρ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς τὰ μὲν πληρώματα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ εἰκοστόν, ἀλλ' αἱ δαπάναι ἐγένοντο ἐξήκονταπλάσιαι, τὸ δὲ μέγεθος τῶν σκαφῶν εἶνε τετρακοσιαπλάσιον.

Kataraλωσις καπνοῦ ἐν Γαλλίᾳ.— Ἐπίσημος στατιστικὴ ὑπολογίζει τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1883 κατανάλωσιν καπνοῦ ἐν Γαλλίᾳ εἰς 35,621,834 χιλιόγραμμα, ὧν ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 371,217,489 φράγκα. Ἐπομένως ἀναλογεῖται ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου κατὰ μέσον ὄρον εἰς ἕκαστον κάτοικον 945 γραμμάρια (περὶ τὰ 300 δράμα) καπνοῦ, ἀξίας περίπου φρ. 9,70 κατ' ἔτος.

Σπάνιον παράδειγμα καρτεροψυχίας ἀνέγραψαν τελευταῖον αἱ ἐνταῦθα ἐφημερίδες. Ἐν Σπάρτῃ νέος τις ἐτραυματίσθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς κνήμας, μικρὸν κάτω τοῦ γόνατος ὑπὸ δύο σφαιρῶν στρατιωτικοῦ ὄπλου. Ἐλλείψει ἰατρικῆς περιποιήσεως ὁ εἰς ποῦς ἔπαθεν ἐκ γαγγραινῆς, ὁ δὲ πάσχων βλέπων ἐκ τούτου κινδυνεύουσαν τὴν ζωὴν του προσεκάλεσε τὸν ἀδελφόν του, ἀπλοῦν ποιμένα, ἵνα τοῦ ἀποκόψῃ τὸν ἐκ γαγγραινῆς παθόντα πόδα, ἄνευ δὲ τῶν ἀναγκαίων χειρουργικῶν ἐργαλείων, ἄνευ τῶν συνήθων ἀντισηπτικῶν μέσων, ἐκείνος ἀνέλαβε τὴν τολμηρὰν ἐγχείρησιν δι' ὑλοτομικοῦ πρίονος, ὃν ἐδανείσθη, καὶ ὁ πάσχων μετὰ σπανίου ψυχικοῦ σθένους ὑπέστη τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ποδός του, ἐξ οὗ ταχέως θεραπευθεὶς ἀφίκετο ἡδῆ, κατὰ τὴν *Στοάν*, ἐνταῦθα, ὅπως ἀναπληρώσῃ τὸ ἀποκοπὴν μέλος διὰ τεχνητοῦ.